

KUSTBEVAKNINGEN

Organisatorisk enhet
Avdelningen för
strategisk inriktning och
ledningsstöd

Handläggare
Peter Åkesson

Justitiedepartementet
Åklagarenheten

Datum
2021-03-11

Dnr
2020-3143

Informationssäkerhetsklassificering
Begränsat skyddsvärde

Ert datum
2020-12-16

Er referens
Ju2020/04654

Kustbevakningens remissvar avseende betänkandet En europeisk åklagarmyndighet i Sverige (SOU 2020:74)

Kustbevakningen har utifrån sitt verksamhetsområde inga synpunkter på förslagen förutom nedan angående teknisk spårning.

Kustbevakningen noterar att det endast är Polismyndigheten, Tullverket och Säkerhetspolisen som får behörighet att använda så kallad teknisk spårning (GPS-spårning) enligt förslaget till författningsändringarna i polislagen. Mot bakgrund av att Kustbevakningen också kan bedriva såväl brottsutredningar som underrättelseverksamhet gällande brott/brottslig verksamhet med två års fängelse eller mer i straffskalan (t.ex. grovt fiskebrott och grovt jaktbrott) borde även Kustbevakningen vara behörig att fatta beslut om teknisk spårning. Detta i synnerhet eftersom lagförslagen är generella och därmed inte bara träffar utredningsåtgärder kopplade till Eppo-förordningen. Skulle förslaget införas i nuvarande utformning innebär det att Kustbevakningen, som idag har möjlighet att använda teknisk spårning som en ”oreglerad” spaningsmetod, inte längre får möjlighet att nyttja metoden.

Även om det för Kustbevakningens vidkommande i jämförelse med Polismyndigheten inte kan sägas finnas ett lika stort praktiskt behov av åtgärden teknisk spårning så talar starka ”systematiska” skäl för att myndigheten ska vara behörig att använda den. Det kan i sammanhanget t.ex. konstateras att Kustbevakningen är en av de myndigheter som är behörig att framställa en ansökan om kontrollerade leveranser enligt 11 § lagen om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar. Från ”systematisk” synvinkel blir det ologiskt att Kustbevakningen är behörig att ansöka om kontrollerade leveranser utomlands (där teknisk spårning kan tänkas ingå) och samtidigt inte vara behörig att fatta beslut om samma åtgärd i en egen brottsutredning avseende t.ex. grovt jaktbrott.

Det kan vidare konstateras att det i Polismetodsutredningens slutbetänkande *Särskilda spaningsmetoder* (SOU 2010:103) föreslogs en lagreglering som innebar att Kustbevakningen, i myndighetens brottsbekämpande verksamhet, fick befogenhet att utföra bildupptagningar, lokalisering av person inklusive installation av lokaliseringsutrustning, samt kunna ta biträde av enskilda för att utföra dessa åtgärder. I den utredningen gjordes

således bedömningen att det fanns ett behov av att även Kustbevakningen skulle kunna tillämpa de föreslagna spaningsbefogenheterna. Behovet av att få (fortsatt) möjlighet att använda teknisk spårning får anses vara än mer angeläget för Kustbevakningens del.

Beslut om detta yttrande har fattats av generaldirektör Therese Mattsson. I ärendets handläggning har deltagit verksjuristen Peter Åkesson, föredragande.

Therese Mattsson

Peter Åkesson

Extern digital kopia till:

Justitiedepartementet, enheten för samordning av samhällets krisberedskap

Justitiedepartementet, enheten för lagstiftning om allmän ordning och säkerhet och samhällets krisberedskap (L4)

Intern digital kopia till:

Ledningsgruppen, ledamöter

SRAT

TULL KUST

SEKO